

Sentencja

- 1) Artykuł 3 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 661/2008 z dnia 8 lipca 2008 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz azotanu amonu pochodzącego z Rosji w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 oraz częściowego przeglądu okresowego zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 384/96 należy interpretować w ten sposób, że spółka z siedzibą w państwie członkowskim, która zakupiła pochodzący z Rosji azotan amonu pośrednictwem innej spółki również posiadającej siedzibę w państwie członkowskim, w celu dokonania przywozu tego towaru do Unii Europejskiej, nie może być uznana za niezależnego pierwszego odbiorcę w Unii Europejskiej w rozumieniu tego przepisu i nie może w związku z tym skorzystać ze zwolnienia z ostatecznego cła antydumpingowego nałożonego w tym rozporządzeniu na tenże azotan amonu.
- 2) Artykuł 66 i art. 220 ust. 2 lit. b) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny, zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 1791/2006 z dnia 20 listopada 2006 r. należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one temu, aby organ celny dokonał retrospektywnego zaksięgowania cła antydumpingowego, jeżeli tak jak w okolicznościach sprawy w postępowaniu głównym wnioski o unieważnienie zgłoszeń celnych zostały złożone z uwagi na fakt, że został na nich błędnie określony odbiorca, a organ ten przyjął rzeczzone zgłoszenia lub dokonał kontroli po otrzymaniu tychże wniosków.
- 3) Artykuł 66 rozporządzenia nr 2913/92, zmienionego rozporządzeniem nr 1791/2006, i art. 251 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 312/2009 z dnia 16 kwietnia 2009 r., są zgodne z prawem podstawowym równości wobec prawa, ustanowionym w art. 20 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, w przypadku gdy w ramach Wspólnej taryfy celnej, o której mowa w art. 28 TFUE i 31 TFUE, wskazane przepisy rozporządzenia nr 2913/92, zmienionego rozporządzeniem nr 1791/2006 i rozporządzenia nr 2454/93, zmienionego rozporządzeniem nr 312/2009 nie umożliwiają unieważnienia na wniosek błędnego zgłoszenia celnego i w związku z tym przyznania zwolnienia z cła antydumpingowego odbiorcy, który mógłby się powołać na takie zwolnienie, gdyby taki błąd nie wystąpił.

(¹) Dz.U. C 63 z 2.3.2013.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 17 września 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Förvaltningsrätten i Stockholm – Szwecja) – Skandia America Corporation (USA), filial Sverige przeciwko Skatteverket

(Sprawa C-7/13) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Wspólny system podatku od wartości dodanej — Dyrektywa 2006/112/WE — Grupa VAT — Fakturowanie wewnętrzne usług świadczonych przez spółkę główną mającą siedzibę w państwie trzecim na rzecz jej oddziału należącego do grupy VAT w państwie członkowskim — Możliwość opodatkowania świadczonych usług)

(2014/C 421/09)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Förvaltningsrätten i Stockholm

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Skandia America Corporation (USA), filial Sverige

Strona pozwana: Skatteverket

Sentencja

- 1) Artykuł art. 2 ust. 1, art. 9 i 11 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że usługi świadczone przez główny zakład spółki położony w państwie trzecim na rzecz oddziału spółki znajdującego się w państwie członkowskim stanowią transakcje podlegające opodatkowaniu, jeżeli oddział jest członkiem grupy osób, które mogą zostać uznane za jednego podatnika podatku od wartości dodanej.

- 2) Artykuły 56, 193 i 196 dyrektywy 2006/112 należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji takiej jak będąca przedmiotem sprawy w postępowaniu głównym, w której zakład główny spółki znajdującej się w państwie trzecim świadczy odpłatnie usługi na rzecz oddziału tej samej spółki znajdującego się w państwie członkowskim, a oddział ten jest członkiem grupy osób, które mogą zostać uznane za jednego podatnika podatku od wartości dodanej w tym państwie członkowskim, to grupa ta, jako nabywca tych usług, staje się zobowiązana do uiszczenia podatku od wartości dodanej podlegającego zapłacie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 55 z 23.2.2013.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 2 października 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht – Niemcy) – Martin Grund przeciwko Landesamt für Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein

(Sprawa C-471/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Wspólna polityka rolna — Wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego — System płatności jednolitych — Pojęcie „trwałych użytków zielonych” — Grunty wykorzystywane do uprawy trawy i innych pastewnych roślin zielnych, niepodlegające płodozmianowi w gospodarstwie rolnym od co najmniej pięciu lat — Grunty orane i obsiane w tym okresie pastewną rośliną zielną inną niż uprawiana poprzednio na tych gruntach)

(2014/C 421/10)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Martin Grund

Strona pozwana: Landesamt für Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein

Sentencja

Definicję „trwałych użytków zielonych” zawartą w art. 2 lit. c) rozporządzenia Komisji (WE) nr 1120/2009 z dnia 29 października 2009 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wdrażania systemu płatności jednolitej przewidzianego w tytule III rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ona grunty rolne, które są aktualnie i od co najmniej pięciu lat wykorzystywane pod uprawę trawy lub innych pastewnych roślin zielnych, również wtedy gdy grunty te były w tym okresie orane i obsiewane odmianą pastewnej rośliny zielnej inną niż uprawiana na nich poprzednio.

⁽¹⁾ Dz.U. C 108 z 13.4.2013.